

ПОКАЗ НОВОЇ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЙНОЇ ТЕХНІКИ КЕРІВНИКАМ ПАРТІЇ І УРЯДУ

17 травня 1971 р. керівники партії і уряду оглянули в аеропорту «Внуково» нові зразки реактивних цивільних літаків і вертольотів.

Були показані: надзвуковий пасажирський літак «ТУ-144», середній магістральний літак «ТУ-154», транспортний літак «ІЛ-76» і модифіковані літаки — далекий магістральний «ІЛ-62М», близький магістральний «ТУ-134А» і «ЯК-40» для місцевих повітряних ліній.

Були також показані найбільший у світі за вантажопідйомністю транспортний вертоліт «В-12» і модифікований пасажирський вертоліт «В-8».

У розмові, що відбулась після огляду нової техніки, керівникам партії і уряду доповіли про перспективу розвитку радянської цивільної авіації.

Наприкінці Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Брежнев Л. І. подякував працівникам авіаційної промисловості і цивільної авіації за виконану роботу по створенню і освоєнню нової авіаційної техніки і побажав їм дальших успіхів у реалізації завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС.

(ТАРС).

VI з'їзд письменників України

Прозаїки і поети, драматурги і критики, перекладачі і літературознавці — представники всіх жанрів української радянської літератури зібрались 18 травня в сесійному залі Верховної Ради УРСР на VI з'їзд письменників республіки. Майстри художнього слова прибули на свій форум, щоб обговорити підсумки письменницької роботи за п'ять років і в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС намітити шляхи дальшої творчої діяльності.

На з'їзд українських літераторів прибули делегація Спілки письменників СРСР, майстри пера багатьох братніх республік. У залі — робітники київських підприємств і будов, діячі науки і культури, партійні, радянські і комсомольські працівники, студенти, воїни Радянської Армії.

Коротким вступним словом з'їзд відкриває старійшина українських письменників, лауреат Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка П. Й. Панч.

Під оплески присутніх до президії обираються член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербицький, члени Політбюро ЦК КП України —

Голова Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшко, другий секретар ЦК КП України І. К. Лутак, секретар ЦК КП України О. А. Титаренко, перші заступники Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко, М. О. Соболев, кандидати в члени Політбюро ЦК КП України — секретарі ЦК КП України М. М. Борисенко, Ф. Д. Овчаренко, Я. П. Погребняк, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, голова Партійної Комісії при ЦК КП України І. С. Грушецький, відомі українські літератори, гості, представники партійних, радянських, громадських організацій і творчих спілок.

З великим піднесенням присутні обирають почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС.

Обираються секретаріат, мандатна і редакційна комісії. Затверджується порядок денний.

Слово надається члену Політбюро ЦК КПРС, першому секретареві ЦК КП України П. Ю. Шелесту, тепло зустрінутому присутніми. Він звернувся до літераторів з промовою і під бурхливі оплески оголосив привітання Центрального комітету Комуністичної партії України VI з'їздові письменників республіки.

Виступає голова правління Спіл-

ки письменників України О. Т. Гончар. Від імені делегатів з'їзду він висловлює сердечну подяку Центральному Комітетові КП України, першому секретареві ЦК КП України товаришеві П. Ю. Шелесту за привітання з'їздові письменників республіки, глибоко змістовну промову. Під оплески присутніх О. Т. Гончар заявив, що важливі положення промови і привітання Центрального Комітету ляжуть в основу роботи з'їзду, всієї творчої діяльності Спілки.

Потім були заслухані звітні доповіді, з якими виступили: П. А. Загребельний — «Нові горизонти української радянської прози», Б. І. Олійник — «Поезія між з'їздами», М. Я. Зарудний — «Драматургія для театру, кіно і телебачення», Ю. О. Збанацький — «Проблеми літератури для дітей на сучасному етапі», Л. М. Новаченко — «Проблеми і завдання критики».

Із звітом про роботу Ревізійної комісії СП України виступив її голова І. А. Цюпа.

Почалось обговорення звітних доповідей.

Шостий з'їзд письменників України продовжує свою роботу.

(РАТАУ).

Комсомольці Іван Бордюг та Микола Чернишов відмінно навчаються в Олександрійському сільському професійно-технічному училищі № 1. В червні хлопці закінчують навчання і, одержавши посвідчення шоферів-дизелістів, залишаться працювати на автобазі. А зараз у них практика.

На фото: комсомольці І. Бордюг (ліворуч) і М. Чернишов.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Микола Попов зараз турбується про справність техніки на весняних польових роботах. Він вправно володіє і кувальським молотом, і зварювальним апаратом. Жоден агрегат не повинен простоювати — таке правило комсомольця, кращого ремонтника тракторної бригади № 1 колгоспу імені Спердася Маловисієвського району.

Фото В. КОВПАКА.

ДИСЦИПЛІНА — РЕЗЕРВ ПРОДУКТИВНОСТІ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЙД ПРЕСИ, ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ ТА ЗАГОНІВ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА З ПИТАНЬ ТРУДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ МОЛОДІ

хования стали виробничі комсомольсько-молодіжні колективи, яких у республіці понад 11 тисяча.

Разом з тим не скрізь іще усунуті факти прогульництва, втрат робочого часу, що негативно позначається на продуктивності праці, результатах діяльності підприємств, промисловості, будівництва, транспорту, в колгоспах і радгоспах. Зміцнення соціалістичної дисципліни праці на кожному господарстві, у кожному підприємстві, у кожній сфері, де трудиться молоде, — повинно бути предметом повсякденної уваги комітетів комсомолу.

Центральний Комітет ЛКСМУ вирішив провести протягом травня — червня республіканський рейд комсомольських газет, молодіжних редакцій телебачення і радіомовлення та загонів комсомольського прожектора з питань трудової дисципліни молоді. Рекомендується провести його в два етапи. Перший етап триватиме до 15 червня. У травні рейдові бригади у складі працівників обкомів, райкомів ЛКСМУ, редакцій обласних молодіжних газет, представників обласного, районних штабів Комсомольського прожектора повинні організувати рейд на підприємствах, будовах, транспорті, у колгоспах і радгоспах, ме-

тою якого є аналіз втрат робочого часу протягом одного дня. Важливо залучити до цієї перевірки широкий комсомольський актив, прожектористів, молодих передовиків і новаторів виробництва, інженерно-технічних працівників, спеціалістів сільського господарства з тим, щоб рейд став масовим, охопив якнайбільшу кількість трудових колективів і, зокрема, усі ударні комсомольські будовні області.

Протягом першого етапу слід організувати Ленінські уроки, теоретичні конференції, бесіди, лекції, виступи стійної преси з використанням матеріалів рейду, провести комсомольські збори по обговоренню результатів перевірки, заслухати порушників трудової

дисципліни на засіданнях комітетів комсомолу.

Обласні комсомольські газети, молодіжні редакції телебачення і радіомовлення мають постійно подавати матеріали рейдів, виступи їх учасників, проблемні і пропагандистські статті, розповіді про виробничий колектив, його виховну роль, про діяльність у цьому напрямку комсомольсько-молодіжних колективів, про становлення молодого робітника, вплив організації виробництва на дисципліну праці.

Редакціям слід узяти під контроль реагування комсомольських організацій на виявлені порушення дисципліни праці з боку молодих трудівників.

Другий етап проходить від 15 до 25 червня. Рейдові бригади проводять важливі спостереження, за якими яких необхідно зроби-

ти порівняльний аналіз і визначити, які зміни сталися після здійснених заходів.

Проаналізувавши результати рейду, всім комітетам слід розробити і здійснити заходи по трудовому вихованню молоді, по зміцненню дисципліни праці. Треба постійно формувати у молоді почуття відповідальності за доручену справу, за безумовне виконання виробничих планів і завдань.

Накреслюючи грандіозні плани нової п'ятирічки, партія розраховує на кожного трудівника, на його високопродуктивну творчу працю. «Ми йдемо назустріч новим рокам самовідданої і натхненної праці», — говорив на XXIV з'їзді КПРС Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, — праці з повною віддачею всіх творчих сил. Для нас — це єдиний шлях до добробуту і щастя, світлого комуністичного майбутнього».

Відповідна постановка прийнята і бюро Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

Великий захоплюючий перспективи накреслив XXIV з'їзд КПРС. Здійснення їх немислиме без самовідданої праці всього народу, кожного трудівника. Перед комсомольськими організаціями республіки стоїть важливе завдання добитись того, щоб усі юнаки й дівчата були свідомими борцями за здійснення економічної політики партії, діяли як державні люди, виявляючи свої здібності, ініціативу, господарську кмітливість.

Одним із необхідних елементів такого виховання є висока трудова дисципліна. «Успіх соціалізму», — говорив В. І. Ленін, — немислимий без перемоги пролетарської свідомої дисциплінованості». У радянському суспільстві, вільному від експлуатації, новоствореному, де ставало однією з найважливіших моральних категорій. Тисячі юнаків і дівчат республіки показують зразки високопродуктивної свідомої дисциплінованої праці. Випробуваною школою трудового ви-

◆ УВАГА: ПІДЛІТОК!

У ВСІЙ багатогранній роботі органів міліції питання боротьби з правопорушеннями серед неповнолітніх приділяється особлива увага. Про це свідчить створення університетів правових знань, дитячих кімнат міліції, загонів юних дзержинців і оперативних загонів, військово-спортивних і спортивно-трудових таборів. І, виявляється, цього мало. Бо сьогодні проблема підлітка залишається актуальною.

Для них — це першопочаткова школа. В ній вони вчаться пізнавати життя, формують свої погляди і цінності, виробляють відношення до праці, людей, всього, що їх оточує. Однак деякі молоді батьки, виявляються такими небезпечними єгоїстами. Не ді через дріб'язкові обставини руйнують сім'ю.

НІ ДЛЯ КОГО не секрет, що в дитячому і більш старшому віці діти в усю-

На жаль, далеко не кожна сім'я серйозно підходить до морального і трудового виховання своїх дітей. Більше того, є такі батьки, які не здійснюють елементарного контролю за тим, як їхні діти проводять вільний час — самі не є для них прикладом.

Не так давно в селі Рожнято-ві Кіровоградського району був затриманий підліток Богдан Романюк, 1959 року народження, учень 4-го класу виселкобайрацької восьмирічної школи. Він, проламавши ґлинобитну стіну, проник у магазин № 20, вчинив чималу крадіжку.

Слідством встановлено, що це

Аналогічний випадок повторився тут трохи пізніше. Учень Володимир Подувальцев з «дружком» побили перехожого.

Ці факти свідчать про те, що в машинобудівельному технікумі занедбана робота по дотриманню правопорядку. А комсомольська організація, думається, ще стоїть осторонь такого важливого питання.

Як не прикро, але ми вимушені констатувати, що комісії у справах неповнолітніх та дитячі кімнати міліції Онуфріївського, Новоград-ківського, Олександрійського, Олександрія (місто), Бобринецького районів послабили роботу з підлітками. Про це свідчить зростає тут число правопорушень.

Хотілося б підкреслити, що справа по боротьбі з правопорушеннями неповнолітніх набагато вирає, якщо до неї підключаються керівники підприємств, профспілкової організації.

В цьому відношенні слід відзначити Кіровоградську вузтєву та шпалотно-виробничу фабрики і особливо завод «Укрспільгосптехнік». Тут питання виховання підлітків вирішується позитивно. Бо адміністрація разом з партійною та профспілковою організаціями контролює над неповнолітніми здійснюють разом.

Та цього не скажеш про Кіровоградську кондитерську фабрику. Тут підлітки звільняють з роботи без повідомлення про це комісію у справах неповнолітніх. Тому й не дивно, що на цьому підприємстві неодноразово факти порушення трудової дисципліни.

Треба, щоб турботою за долю підлітка проймався кожен, ким би він не був. І яку б посаду не займав. Згодиться: це справа далеко не суто сімейна. Бо від того, як підліток сформує свій характер, свої погляди на життя, ставлення до праці і всього, що оточує його, залежить наше благополуччя, наше майбутнє.

С. ШЕВЧЕНКО, начальник обласного управління внутрішніх справ Кіровоградського обласного комітету.

ЛЮДИНУ ВИРОСТИТИ — НЕ ДЕРЕВО ПОСАДИТИ

На наш погляд, існує два середовища, де зароджуються антигромадські вчинки підлітків — «неблагополучна» сім'я і «вулиця». Саме сюди нам потрібно звернути найбільше уваги.

«Неблагополучна» сім'я — це, перш за все, неповна сім'я, яка має одного з батьків. Із числа засуджених підлітків за останні роки близько мали одну лише матір, менше — батька. Таті сім'ї виникають, як правило, в результаті розлучень. Якщо по-найкращому з даними статистичними про розлучення, то виходить зовсім неприємна картина. За перший квартал 1969 року, наприклад, розлучалося молодих сімей (віком до 30 років) — 89, за цей же період 1970 року — 93. І не лише по місту Кіровограду. А в обласному масштабі цифра буде набагато більшою, що викликає серйозне занепокоєння.

Найбільше розлучень у молодих сімей. Роблячи такий крок, молоді батьки не задумуються над майбутнім своїх дітей. Забувають вони і про те, що сім'я — це той основний осередок, в якому в найбільшій мірі формується людина. Діти, підлітки більшу частину часу проводять вдома. Сім'я

му беруть приклад із своїх батьків. Наслідують їх поведінку, словом, намагаються в усьому бути схожими на них.

Тому в залежності від того, що являє собою та чи інша сім'я, які моральні принципи панують у стосунках між батьками, як поведуть вони себе по відношенню до дітей, формується характер і, якщо хочете, — доля дитини.

Ось живий приклад. В селі Малий Помічій Новоукраїнського району проживає сім'я Семенюк. Її глава — Сергій Семенович — виняткової працелюбності людина. Досвідчений механізатор, він уже 37 років працює в одному колгоспі імені Енгельса. Його дружина — Віра Андріївна — теж трудиться в колгоспі. Але, крім цього, вона багаторічна мати. Відзначена урядовою нагородою — «Медалью материнства» та орденом «Материнська слава».

Вся добросовісність, чесність і любов до землі, до праці діти, як тубка, улібрали в себе від батьків. Син Олександр працює шофером, Валентина — тваринником. Дочки: Марія — робітниця колгоспних дитячих ясел, Галина — ланкова, Люба — доярка. Про кожного з них йде добра слава в колгоспі.

не «дебют», а повторення раніше скоєного злочину. Як виявилось пізніше, від нього й чекали крадіжки не було чого. Бо його батько Мудін Олександр Іванович — тракторист колгоспу імені Енгельса — п'яничка. Побой дружини та синів — його єдиний, до того ж систематичний, «метод виховання». Ну, а мати. Що від неї в такому разі вимагається? Сама живе під вічним острахом.

В такій сім'ї, як сім'я Романюків, потрібне негайне втручання не тільки органів міліції, а й громадськості.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИМ училищем, школою, підприємством, які мають справу з дітьми цих сімей, треба посилити за ними контроль, оточити їх увагою, піклуванням.

НАЙЧАСТІШЕ правопорушення виникають у дворах, на вулицях, переважно влітку, після десятої години вечора. Так влітку минулого року студент III курсу машинобудівельного технікуму Віктор Степанцов і Олександр Васильєв, проникнувши в підвальне приміщення магазину «Тисяча і одна дрібниця» вкрали там товарів на суму сто карбованців.

П'ЯТИРІЧКИ КРОКИ САЖЕННІ

● ЧОТИРИ СТОРІНКИ УСНОГО МОЛОДІЖНОГО ЖУРНАЛУ ОЛЕКСАНДРІЙЦІВ

В залі Будинку культури на мить зашуміла тиша. І раптом — знайомий голос Ілліча. Учні технікумів та професійно-технічних училищ міста слухають промову Леніна «Що таке Радянська влада?» Так розпочався усний молодіжний журнал «Наше місто вчора, сьогодні й завтра». На його сторінках молоді Олександрії зустрілися з партійними та радянськими працівниками міста, із знайомими робітниками підприємств.

Першу сторінку журналу вів почесний громадянин міста Никифор Харитонович Луценко. Він розповів, якою була Олександрія до революції.

В дев'яти школах навчалось раніше 900 дітей. До нинішнього населення була і лікарня на 30 ліжок, яку обслуговували... два лікарі...

Сьогоднішній шахтарський місто, успіхам, з якими грядучі прийшли до фінішу восьмої п'ятирічки, присвячена друга сторінка журналу. Ведуча — секретар міськкому партії О. В. Бондаренко. Під керівництвом шеститисячного загону комуністів міської партійної організації трудяшки промисловості, будівництва, транспорту, торгівлі та інших галузей народного господарства успішно виконали завдання восьмої п'ятирічки і відкрили додатково до запланованих 2414 тисяч тонн вугілля, 651 тисячу тонн бrikету, багато електроенергії, продукції

швейних виробів на суму 43 мільйони карбованців.

Будівельники тресту «Кіровоградбуд» спорудили потужні вуглерозрізи: Морозівський, Бандурівський та Михайлівський, штахи № 3-бис, нехи на рудоремонтному і авторемонтному заводах, заводі підійомно-транспортного обладнання, заводі в експлуатацію 35 житлових будинків площею 90 тисяч квадратних метрів, багато інших соціально-культурних об'єктів.

Ще ширші перспективи розвитку міста відкриваються в новій п'ятирічці. Про це йшлося на третій сторінці журналу «П'ятирічки кроки сажени». Цю сторінку вів заступник голови виконкому міської Ради депутатів трудящих О. А. Банак.

У п'ятирічній п'ятирічці місто продовжує жити і активно розвиватися. Населення його перевищить 100 тисяч жителів. Прискореними темпами вестиметься житлове будівництво — 100 тисяч квадратних метрів житлової площі, кілька дитячих та ісея одержать трудящі за п'ятиріччя. У 1972 році в місто прийде дніпровська вода і природний газ, — сказав О. А. Банак.

У новій п'ятирічці продовжуватиметься реконструкція заводу підійомно-транспортного обладнання, електромеханічного та авторемонтного заводів...

«Плани партії — плани народу» — так називалась остання, четверта сторінка журналу. Ведучий надає слово делегату XXIV з'їзду КПРС Дмитру Олександровичу Белополоткову.

Знатний гірник ділиться своїми незабутніми враженнями про всеосяжний форум комуністів, розповідає про величезні плани й накреслення партії на нинішню п'ятирічку, про теплі зустрічі з керівниками Комуністичної партії та Радянського уряду.

Сторінку журналу продовжує перший секретар міськкому партії, делегат XXIV з'їзду КП України П. Ю. Гриценко. Він говорить про великі успіхи в розвитку всіх галузей виробництва, про досягнення минулої п'ятирічки, про внесок трудящих Олександрії у загальну справу будівництва комунізму, про велич планів на майбутнє.

— Соїдає майбутнє нашої Вітчизни належить молодим. Їх святій обов'язок — чесно нести трудову естафету, — сказав П. Ю. Гриценко.

С. ЩЕРБИНЕНКО.

На фото: сторінку веде знайомий олександрійський вулицянин, делегат XXIV з'їзду КПРС Д. О. Белополотков.

Фото В. ПОДУДНЯ.

Людмила Тарасенко після закінчення Знам'янського сільськогосподарського технікуму працює бухгалтером в колгоспі імені Леніна Долішнього району. Сумлінним ставленням до праці, активною участю в громадському житті вона здобула авторитет у односельчан.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

Оцінка — на тракторному стані

● ШКІЛЬНА ЛЕКТОРСЬКА ГРУПА ЗА РОБОТОЮ

В шкільному кабінеті історії та суспільствознавства зібрались школярі. Іде семінар лекторської групи. Учні впевнено розповідають про свої виступи, наголошують на основних питаннях бесід. Це ще не екзамени, а лише попередня оцінка. Екзамени вже проходили і не один ще попереду — у полі, біля агрегатів чи на фермі.

Керівник групи, вчитель історії та суспільствознавства М. А. Назаренко задоволений: лекції Валентини Павленко, Ніни Гуглі, Валерія Маріна та Ліни Нужиної цілком заслуговують доброї оцінки.

На думку керівника ці оцінки значно відрізняються від звичайних, шкільних. Коли оцінюєш знання на уроці, можна з педагогічних міркувань дещо завищити оцінку. Тут же, на семінарі, про такий метод годі й думати, бо екзаменаційна комісія — слухачі — знизок «на молодість» не робить. Тож лектори з дев'ятого та десятого класів Ганно-Требинівської середньої школи до своєї роботи ставляться з особливою вимогливістю. Півгодинні бесіди з механізаторами чи тваринниками колгоспу імені Дзержинського передують вечори підготовки до лекції, інколи і репетиції перед товаришами.

Комсомольська група лекторів школи відразу знайшла правильну форму пропагандистської роботи. В закладі створено молодіжну агіткульбригаду на чолі з учителем музики самодіяльним композитором В. В. Шевченком. І завжди після учнівської лекції можна почути хорошу пісню, гумореску, побачити барвистий танок. А танки в Ганно-Требинівській школі хороші: нещодавно колектив художньої самодіяльності зайняв перше місце на районній олімпіаді.

Оце і є, мабуть, всебічний розвиток здібностей учнівської молоді, бо лекторам іноді після виступу доводиться поспіхом переодягатися в козацькі шаровари для танцю. А в школі — навчання за партами, за кермом автомобіля чи трактора.

Можливо, не всі учні по закінченні школи придуть в тракторні бригади чи на ферми. Хтось стане вчителем, когось бути агрономом. Але сумніву не підлягає одне, коли йде виступ шкільної агітбригади, колгоспники слухають не лише учнів, а й майбутніх громадян села.

М. ЗОЛОТАРЕНКО, завуч Ганно-Требинівської середньої школи.

Устнівський район.

ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ КІНОЕКРАНА

КИЇВ. Сценарні портфелі Київської кіностудії художніх фільмів імені О. П. Довженка і Одеської студії поповнилися новими літературними творами, присвяченими нашому сучаснику. Їх автори — учасники конкурсу, що його провів Комітет по кінематографії при Раді Міністрів УРСР.

Переможцем конкурсу, удостоєним першої премії, став О. Гончар. Його сценарій «Абітурієнтка», присвячений вихователям молодого покоління нашої країни, героїчним рисам у характері радянських юнаків і дівчат, включено до плану довженківців. Кишинівці також картину про спадкоємність поколінь «Коли сіль втрапить силу» за сценарієм І. Муратова, відзначеним премією. Рекомендовано до знімання київським кінематографістам твір Б. Загоруйка «Зав'язь». Одесити працюватимуть над постановкою сценаріїв Є. Онопрієнка «За твоєю долею» і В. Логвиненка «Галичина».

Минулого разу ми запросили старшокласників на розмову про майбутню професію, про той шлях, який вони обрали, щоб бути задоволеними працею і принести якомога більше користі рідній Вітчизні. Життя цікаве і складне, зі своїми радощами і суворими вимогами. Яке місце ти посідаєш у ньому, після того, як востаннє переступиш поріг школи?

Відповідають члени клубу «Вітрила».

Клуб старшокласників

ПІДУ НА ФЕРМУ

В газеті «Молодий комунар» прочитала кореспонденцію «Люба складає екзамени». Мені сподобалося, що дівчина тільки ще закінчує школу, а вже працює дояркою.

Моя мати працює в тээринництві, любить свою професію, її працю кілька разів відзначено урядовими нагородами. І я, закінчивши школу, піду на ферму. Буду дояркою.

Марина КУЛЬОВА,
учениця Вільшанської СШ.

«Я ДУЖЕ ЗАДОВОЛЕНА»

Торік я закінчила 10 класів. Обрала професію кондитера і навчаюся зараз у кулінарному училищі. Професія мені дуже подобається. Адже це так приємно — виготовляти своїми руками торт у подарунок на свято.

Ми всі мріємо про щастя. А хіба ж то не щастя нести людям через життя своє серце?

Лідія ЛАБА,
учениця кулінарного училища.

«Спасибі, лікарю!»

Не раз я чула ці слова і тоді, коли самій довелося лікуватися, і коли бігала до мами на роботу (вона працює медсестрою). А що може бути радіснішим?

Людина в білому халаті. Справді гарні слова. Та суть не в них, а у важливості тієї повсякденної роботи, яку виконують лікарі. На запитання «Ким бути?» не задумуючись відповідаю: буду лікарем. Розумію, що це важка професія. Але хіба, шукаючи легкого хліба, принесеш користь Вітчизні, хіба почувеш оте велике «спасибі»?

Ще в дитинстві, зовсім маленькою, я одягала мамин білий халат, білу шапочку. Гра в лікаря була улюбленою забавою, а згодом переросла у мрію. А, коли хочете знати, хто служить для мене взірцем, то це мама, — Марія Павлівна, — і дитячий лікар Марія Данилівна Замогильна.

Валентина САПІГА,
десятикласниця Куцеполівської СШ Онуфріївського району.

Розмова про благородну професію хлібороба йшла на Х обласному з'їзді активу учнівських виробничих бригад. Наш фотокореспондент фотографував групу учасників з'їзду в перерві між засіданнями.

Ка фото знімав (зліва направо): Людмила ПАЗАРЕНКО, бригадир учнівської виробничої з Устинської СШ, директор Новоградської СШ Олександрійського району Ф. Ф. ОКСАНІЧ, майстер машинного доїння з козгошу «Правда» Знам'янського району Л. З. ОЛЕФІРОВА, учень Пантатівської СШ Олександрійського району Сергій ТОКАР, завідувач фермою козгошу ім. Леніна Нонгородського району Герой Соціалістичної Праці К. П. ДМИТРОВСЬКА.

Фото В. КОВПАКА.

Алла Гусакіна ще в школі вирішила стати токарем. Тому й пішла комсомолка працювати на Кіровоградський завод «Укрспільгосптехніка». І не помилилась. Роботою задоволена, люди її шанують.

Багато дівчат по закінченні школи оберуть такий шлях, як у Алли. Тож побажемо їм щирої праці та ударних виробничих буднів.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

3
ГОМІНКОЮ
ДІТВОРОЮ

Я зараз працюю в школі. Робота дуже подобається. Не можу себе уявити окремо від гомінової, веселої дітвори. Ще навчаючись у школі, працювала з піонерами. Багато допомогла тоді першому вчителю Евдокію Павліну Сергієнко. Вона й прищепила любов до дітей, до педагогічної роботи. Думаю стати вчителем і мети своєї досягну.

Валентина ЯКОВЧЕНКО,
старша піонервожата
Ялінівської СШ Олександрійського району.

ДОПОМАГАЮТЬ ЗУСТРІЧІ

Я вже далеко не старшокласниця. Але душою вболіваю за сьогоднішніх сімнадцятирічних, бо врагадую, як сима у свій час з хвилюванням обирає шлях.

Звичайно, не всі діти ще чітко уявляють свою майбутню професію, ще не можуть поставити на терези життя вагомості для суспільства тієї чи іншої спеціальності. Але ж кожна людина повинна жити так, щоб екзакти словами Максима Рильського: «Я не турист у ріднім краї». Так, не спостерігач, а активна кзїтна великого організму, покликання нести своє обов'язкове і корисне у його розвитку.

Мені здається, що багато допомагають дітям зустрічі з передовиками виробництва. Ось і у

нас відбулась така зустріч. Задалегідь роздали учням анкети, в яких пробили питанням було «Якою уявляєш своє майбутню професію?» Вірите? Вони повнаписували цілі твори.

Перед школярами виступили самарка С. К. Зварич, нагороджена двома орденами, агроном І. Е. Кочерга, доярка Г. А. Гонка, зоотехнік І. І. Климченко та інші. Слухали їх з задоволенням. І я впевнена, що не в одній дитячій голозі зародилась тоді думка піти працювати в сільське господарство.

Г. КРИЩКА,
завідуюча бібліотекою
с. Мар'ївки Онуфріївського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

У служінні людям вбачають своє щастя автори багатьох листів, які надійшли до редакції. Конче важливо, пишуть вони, зрозуміти, яка саме справа є улюбленою. Валентин МОРОЗ з с. Нова Прага Олександрійського району поділяє мрію свого товариша Григорія РУБАНА про вступ до машинобудівного технікуму. Майбутніми працівниками сільського господарства хоч бачити сьогоднішніх десятикласників М. САМАРНА з с. Хмельового Маловисківського району. Вона розповідає, як робота учнів у шкільній виробничій бригаді допомагає формувати уподобання до сільських професій. Знайти свій шлях нелегко. Але ти, десятикласнику, повинен це зробити. Тому що, як пише вчитель з Кіровограда В. ТОКАР, «проблема свідомого вибору професії юнаками і дівчатами, які закінчують школу, має велике суспільне значення. Від цього залежить забезпечення кадрами всієї ділянки народного господарства. Отже, свідомий вибір професії — це важливий екзамени на громадянську зрілість».

Ми закінчуємо сьогоднішню розмову словами В. Токаря, бо вони у повній мірі відповідають вимогам сучасності. Успіху вам на широкій ниві життя, друзі!

ВИНОСИМО НА ОБГОВОРЕННЯ

«ЧОМУ У НАС ТАК?»

До редакції надійшов лист від групкомсорга 9-А класу Березівської СШ Маловисківського району Люди Стрілець. Вона пише:

«В одному з номерів «Молодого комунара» писалося про дружбу і взаємоповагу учнів. А у нас — інше. Взяти хоч би підготовку до вечорів. Запропонували якось підготувати концерт. Погодилися всі, а от на репетицію прийшли лише 9 осіб. Решта відмовилась — мовляв, немає таланту. Та все це не так. Вони просто ховаються за спину товаришів.

Додаю, що така ж пасивність і до навчання. Як нам бути? Де шукати допомогу? Що зробити, щоб усі 25 були хорошими учнями і брали активну участь у житті класу?»

За порадою до редакції звертається за дорученням 9-го класу Озерівської СШ Світловодського району Надя Шевченко:

«Чому в інших класах існує дружба, а у нас — ні? Хіба ми всі такі бідні душою?»

Пригадується 8 Березня. Ми прийшли до школи, але хлопці нас навіть не поздоровили. Більше того, вони поводити себе непристойно: билися книжками, стріляли з рогаток. Чегоно зізнатись, мені хотілося плакати.

Дорога редакціє! Підкажи, що нам робити, щоб налагодити в класі дружбу?»

За усталеною традицією ми виносимо обидва листи на розгляд читачів. Сподіваємось, що ваші щирі відповіді допоможуть дев'ятикласникам налагодити хорошу, ширшу дружбу.

ДО СУСІДІВ

Наша школа домовилась про змагання з Маловисківською СШ № 4. Боремось за кращі показники в успішності, за те, щоб не було порушників дисципліни. Змагання проходять успішно. І тому, коли до нас приїхали друзі з Малої Виски, вони залишилися задоволеними.

А ще ми багато допомагаємо нашій зміні — піонерам. Влаштуємо для них вечори інтернаціональної дружби, ходимо в походи

по місцях бойової слави, вчимо бути правдивими і ненавидіти будь-яку неправду, розповідаємо про Ленінський комсомол. Скоро ми закінчимо школу. Через кілька років працюватимемо на виробництві, а старшокласниками будуть сьогоднішні піонери. Хочемо, щоб їхнє життя було таке ж змістовне і цікаве, як сьогодні у нас.

Клава Артамонова,
учениця Злиської СШ № 1
Маловисківського району.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

СЕРДЦЕ ДАНКО

Слова Г. БЕЙЛИНА

Музыка А. КУБЛИНСКОГО

1. Такіє ребята,
Как ты или я,
Такіє дівчата,
Как наши.
Строить или города.
Где ни троп, ни следа.
И с гранатой в одиночку
Шли на танки.
Скільки раз труд — как бой.
Но в груди их билось жарко
Сердце Данко.

2. Сменили мы прежних
Ребят и девчат,
Чтоб сменою продолжить
Их дело.
Даль исна, цель видна,
Тот же стег, тот же шаг.

Одного мы с ними сплыва и
чеканки.
Без мечты — никак,
Нам беда — не беда,
Линь бы билось и светилось
Сердце Данко.

3. Такіє ребята,
Как ты или я,
Такіє дівчата, как наши,
В жизнь летят, в путь спешат,
Серых дней не хотят,
Что похожи на глухих
Полустанки.
Каждый день — все вперед,
Каждый год — новый взлет.
Всей планете ярки светит
Сердце Данко.

ПРОБА ПЕРА

ПАДАВ ІНІЙ

Впала наморозь на осонні,
Як дерева шуміли тихо.
Чи вона посрібляла скроні,
А чи їх посрібляло лихо?
Не журися, мамо, не треба —
У село повернуся знову
І в задублх долонях неба
Принесу я зорю ранкову.
Довго-довго у слід дивилась,
Та мовчали дерева сонні.
Я пішов.
Ти одна залишилась...
Падав іній тобі на скроні.

В. АФНАСЬЕВ,
учень Витязівської СШ Бобринського району.

Ігор БЕЗДІТНИЙ

(Продовження. Поч. в газетах за 8, 13 та 15 травня).

ЗІРКА ТРЕТЯ

Читачеві очевидно, що автор має за мету розказати про ті бойові заслуги за які герой нашої оповідки Володимир Іванович Суворов одержав три ордени Слави. Але перш, ніж дійти до Одеру, де розвідник здобув право називатися повним кавалером ордена Слави, ми зупинимось на Віслі, на околицях колишнього столярного польського града Кракова...

Звечоріло. Радянські війська штурмують місто. Полк, де служить Суворов, перекинули на правий фланг, на околицю Кракова. Полк з ходу спробував форсувати Віслу. Але не вдалося. Щільний загороджувальний артилерійський вогонь примусив покинути цей намір.

Зупинилися на березі. Відчували бійці:

ЗІРКИ СТАРШИНИ СУВОРОВА

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

це не кінець наступу. Це лиш невеличкий переполюнок перед стрибком на той берег.

Коли вже й зовсім поночило, покликali Суворова. Завдання поставили коротко: переправитися зі своїм відділенням, закріпитися.

Не перина. Тихо зішли на лід. Противничий берег мовчить. Досягли його. За відділенням Суворова рушив увесь взвод.

Нестерпно довго тягнуться хвилини чекання. Минає ніч. Ось-ось загориться вранішня зоря. Тоді піднялися в наступ ті, хто заліг на ворожому березі Вісли. Увірвалися в траншею. Зав'язалась руко-

пашна сутичка. Поки точився бій, через річку переправилися інші частини. А надвечір була звільнена друга, промислова половина Кракова.

Командир відділення розвідки Володимир Суворов одержав орден Вітчизняної війни II-го ступеня. Звичайно, не думаючи, що попереду на нього чекає ще одна висока нагорода.

Ось ми вже й на Одері, в районі міста Козель. Тільки-що взвод розвідників звільняв Катівце. А тепер нове завдання — якнайшвидше вийти до Одера, розвідати ворожу оборону, коли можливо форсувати ріку.

Три доби зайняв перехід. Вночі вишли до Одера.

Нам легко зараз уявити: стоїть Володимир Іванович, мружиться на лагідне призахідне сонце, перед ним — спокійна, мирна ріка. Замилувався...

А тоді солдат не милувався красою. Уночі почули плескіт хвиль, у лісі заховалися, там же й день перекекали, спостерігали — не за завірюхою чи тастом — за прикишклим лівим берегом.

Там фашисти сиділи спокійно. Траншеї охоронялися абияк, да годиться, для порядку, а не для діла. Більшість солдатів розташувалася у навколишніх селах.

Доповіли по радіо в полк: обстановку сприятливу. А звідти наказали переправитися, захопити траншею.

Щось подібне ми вже чули? Справді, таке ж завдання стояло на Віслі.

Переправитися, закріпитися. А на ранок чекати підмоги.

Форсували Одер досить спокійно, по льоду. Ніч, темнота. Тихо зняли першу зміну вартових в траншеях. Але десь за північ німці схамулилися. Розвідники відстрілювалися трофейними автоматами, відбивалися трофейними гранатами — свої набіи поки що берегли, хтозна, чи встигне підмога. Атака напливала за атакою. Строчи, чортихаючись, командир взводу Михайло Ланцухай (Саша Воробйов поліг у Латвії), поруч з ним з помкомзводу Володимир Суворов...

Треба протриматися до світанку.

І вони протрималися. Суворов уже не пам'ятає прізвищ багатьох побратимів, що стояли там на смерть. Але вони протрималися.

Ранком Одер форсував полк. Розширили малесенький плацдарм до трьох кілометрів у ширину й довжину. З нього почався наступ на північ Німеччини.

Там, над Одером, навечно залишився капітан Земляненко.

Помічник командира взводу розвідки Суворов одержав орден Слави I ступеня.

У Володимира Івановича є ще один навечно пам'ятний день. Березневий день 1945 року. Тоді борець став членом Комуністичної партії Радянського Союзу. Ця, четверта зірка сяє йому завжди у життєвій дорозі.

(Далі буде).

ДУМКИ, ВІДГУКИ
РЕЦЕНЗІЇ

ВІК ЧИТАЧА дуже часто буває різноманітним у вимогах до багатьох життєвих ливш. Зокрема — до книги. Читач, який має по тілкі солідний смак, але й багатий душевний досвід, не жажнеться, побачивши в руках підлітка роман про кохання. Прийшов час — зрозуміє він. І поради (іноді — ніби між іншим), що цікаво прочитати. Він може розповісти, як читав дівчата в стезу «Трудну любов» Василя Кучера, розповісти так, як Микола Рудь у своєму спогаді про письменника. Василь Кучер писав про складні життєві історії, тому й кладуть його книжки під подушку.

Згадують

зачитавшись допізна, як Яришка Коваль, одна з героїнь його книги.

Твори В. Кучера населені і персонажами минулого століття («Усім Кармалюк»), і героїми революції («Ми не спимо на трояндах»), вони розповідають про часи війни («Чорноморці», «Голод») і про складні боріння в душах наших сучасників («Прощай, море», «Трудна любов»).

А нещодавно ім'я письменника знову промайнуло на книжкових полицях: збірка «Про Василя Кучера», видана цього року. — це «спогади товаришів і друзів» про працівника газети, бійця, історика і чітосиця сучасності, невтомного трудівника.

У спогадах, як і в житті, Василь Кучер завжди серед своїх героїв — молоді, чорноморців, колгоспників, газетарів, завжди в дорозі.

ДРУЗІ

«Прийжджаю якое на аеродром, — згадує про нього Степан Олійник, — і застаю його там. На лавочці у скверку перед вокзалом розмовляє з Олександром Васильовичем Італовим. Обидва мають лєтти на Кіровоградчину: знайомий механізатор — додому, а письменник — у Знаменку на читачку конференцію».

Таких поїздок у Василя Степановича було за життя немало: читачі часто запрошували його на зустрічі. Але ще більше було інших доріг — кореспондентських, творчих, трудових, фронтів. Можливо, тому й був письменник бажаним гостем, цікавим оповідачем, що знав усі пласти життя, безліч самим життям «закручених» сюжетів. Можливо, тому й книги його стоять серед тих, які читають, бо вони зацікавлюють динамікою подій, неспадковими авторськими інтонаціями.

Книга «Про Василя Кучера» цікава молодим читачам ще й тим, що з її сторінок постає образ людини однієї з найромантичніших професій нашого часу — журналіста. Професія (коли розуміти і здійснювати її не спрощено) передбачає знайомство учнів не тільки з зовнішньою стороною професії, але і з краєм її представниками, з їх моральним і творчим обличчям. Василь Кучер починав літературну діяльність рядовим газетарем «районки», і його життєві шляхи у цьому відношенні новачка: молодий журналіст був не лише кореспондентом, але й застрільником, справ, про які писав. Не тільки очевидець, але й учасник — ось ставлення до дійсності, характерне для радянської людини.

Нариси В. Кучера про трудівників заводів, колгоспників лавів, портрети цих робітників у його романах зіргли його душевним теплом. Цим теплом він щедро зігрівав усіх, кому пощастило знати письменника. Тому й багато широкіх слів про нього в книзі спогадів. Та далеко не всі вони зібрані під однією обкладинкою. Зустрінемо їх ще і в передмові О. Дяченка до п'ятитомника Василя Кучера, і в одному з віршів В. Грінчак, присвячених пам'яті українського радянського письменника, і в багатьох неписаних згадках знайомих і друзів.

М. КОДАК.

м. Кіровоград.

Нещодавно заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань» повернувся із гастролей по Молдавії. Тепло зустрічали ятранці у сонячній Молдавії, так як і кіровоградці приймали ансамбль піснi та танцю «Веселія» клубу тресту «Кишинівбуд».

На фото: соліст ансамблю Микола Подколін виконує жартівливу молдавську пісню; праворуч — молдавський танець «Череняске» у виконанні танцювального колективу.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 21 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Тиждень українського телефіล์му. Телефільм «Заповітний камінь». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10-го класу. «Становлення української радянської літератури 30-х років. Поезія». (К). 12.15 — Тиждень українського телефіล์му. Телефільм «Україна. Кроки п'ятирічки». I серія «Хороший старт». (К).

16.40 — «Шедре серце». Телепарис. (Херсон). 17.00 — Народний телеуніверситет. (К). 17.40 — Телевізії. (К). З включенням Кіровограда. 18.00 — Для дітей. Мультифільм «Пригоди песика». (К). 18.10 — Для дітей «Сонячне коло». (К). 18.30 — Естрадинний концерт. (М). 18.55 — «У нас в гостях поет Є. Евтушенко». (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (М) — ЦСКА. В перерві «За рядками партійних накреслень». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 Тиждень українського телефіล์му. Кольорові телефільми. «Ми — Харків». «Українське намісто». (К). 22.35 — Велогонка миру. (М). 23.00 — Естрадинний концерт. (Таллін). 23.30 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для шко-

лярів «Хай, хай». Теленарис. (М). 10.40 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 11.45 — Концерт. (М). 12.30 — «Радгосп біля моря». Телепарис. (М). 13.00 — Новини. (М). 16.35 — Новини. (М). 16.40 — «Товариш пісня». (М). 17.25 — «Правофлангові п'ятирічки». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для дітей «Умілі руки». (М). 18.30 — Тиждень українського телефіล์му. Телефільм «Згадуючи роки воєни». «На зорі туманної юності». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Молодіжна програма «Спектр» (Львів). 21.45 — Кольорове телебачення. «Ваше, ваше анданте». Музичний спектакль. (М).

СУБОТА, 22 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімн для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей

«Чудова сходнишка». (М). 10.15 — «Життя танцю». (М). 11.15 — Програма «Здоров'я». (М). 11.45 — Наша афіша. (К). 12.00 — «Світ твоїх захоплень». (Львів). 12.30 — Тиждень українського телефіล์му. Фільм-балет «Лісова пісня». (К). 13.30 — «Наука сьогодні». (М). 14.00 — Концерт. (Херсон). 14.30 — На меридіанах України. (К). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зоря» (Ворошилоград) — «Динамо» (Тбілісі). 18.45 — Кольорове телебачення. «Через 20 років». (М). 20.15 — Програма «Час». (М). 20.45 — Стадіон «КВН». (М). 22.30 — Міжнародні змагання з стрибків у воду. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Екран студента-заочника. (К). 14.09 — Конкурс токарів. Перехід заводу «Червона зірка»

(Кіровоград). 19.00 — Художній фільм «Неповні месинги». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!» (К). 20.45 — Концерт. (Дніпропетровськ). 21.30 — Тиждень українського телефіล์му. Телефільми «Історія однієї ідеї». «Ех, чудодіє хороша». (К).

НЕДІЛЯ, 23 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — «Піонерський театр-50». (Кіровоград). На Республіканське телебачення. 12.30 — Тиждень українського телефіล์му. Телефільм «Україна. Кроки п'ятирічки». 2 серія. «Час, уперед». (К). 13.00 — Міжнародна панорама. (М). 13.30 — «Снарби Ермітажу». (М). 14.00 — «Вогні цирку». (М). 14.45 — Для поліції Радянської Армії. (М). 15.15 — «За накресленнями м. ХХІV з'їзду КПРС». «Кінокамера на селі». (К). 15.30 —

Українське кольорове телебачення «Обізнані гаї». Постична програма. (К). 16.00 — «Старт». (К). 16.30 — «Екран молодих». (Чернівці). 17.00 — «Знаємо, вісємо, робимо». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення «Клуб кіноподорожі». (М). 19.05 — Кольорове телебачення «Через 20 років» II і III частини. (М). 21.10 — Програма «Час». (М). 21.35 — Художній фільм «Свій». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.40 — Художній фільм «Нові пригоди півноміжних». (К). 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Карпати» — «Шахтар». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Тиждень українського телефіล์му. I. Франко. Спектакль «Для домашнього вогнища». (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається малохмарна без опадів погода. Вітер південно-східний, помірний. Температура повітря 20 — 25 градусів тепла.

21 — 22 травня — малохмарна, без опадів погода. Вітер південно-східний, слабкий до помірного. Температура вночі 7 — 12, вдень 24 — 29 градусів тепла.